

[Ministerør. for offentlige arbejder.]

andre, der måtte ønske det, til at drive piratradiovirksomhed. Det kan ikke være sådan, at den, der er kommet først, skulle have monopol; der måtte være frit slag. Men enhver må erkende, at der ville ikke være tekniske muligheder for, at der kunne ligge 7-8 eller op til 20 radiostationer ude i internationalt farvand.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod sagde også, at med hensyn til ekspropriation havde man ikke behovet af indhente nogen erklæring — sådan forstod jeg det ærede medlem — det var han helt klar over; vi kunne kun få ret i, at der ikke var ekspropriation i dette lovforslag. Men så vidt jeg ved, var det ærede medlems parti alligevel med til at stille det forlangende, at vi skulle have belyst dette spørgsmål. Det kan selvfølgelig kun glæde mig, at man bagefter indser, at det egentlig havde været unødvendigt at få en sådan erklæring.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz var, synes jeg, på afgjort tilbagetog i dag i forhold til det ærede medlems bemærkninger ved sagens første behandling. Dengang var der mere patos og sving over det hele, og derfor var der noget om det, det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde, at der var jo altså tale om et vist skibbrud for den linje, der var lagt an fra det ærede medlems side.

Det ærede medlem sagde, at jeg havde brugt forskellige begrundelser for dette lovforslag. Nu er det jo ikke forbudt en minister at have flere begrundelser end én for et lovforslag, men jeg har nu ikke brugt så mange. Jeg har først og fremmest sagt, at for mig er det et spørgsmål af teknisk karakter; det er et spørgsmål om at opretholde orden i æteren, idet vi, hvis vi vil opretholde tålelige tilstande med hensyn til aflytningen af radio i Danmark, ikke kan finde os i en virksomhed som den, der er tale om her. Det var den vigtigste begrundelse fra min side, og det har jeg redegjort for under første behandling.

Den anden begrundelse var den, at vi har indgået en konvention. Jeg har aldrig sagt, at vi var juridisk forpligtet til at gennemføre en lovgivning som denne, men vi er efter min bestemte opfattelse moralsk forpligtet til at gennemføre en lovgivning,

når der forekommer piratradioer af den karakter, som der her er tale om. Det ærede medlem fru Hanne Budtz siger nu, at denne konvention har aldrig været forelagt tinget. Det har den ikke, men det skyldes ikke, at det drejede sig om denne specielle konvention, men det er almindelig praksis på disse områder, at det er regeringen som sådan, der ratificerer konventioner. Der ligger altså ikke noget som helst nyt i dette. Det er en praksis, der har været fulgt i mange år af skiftende regeringer.

Det var den anden begrundelse fra min side, at når vi har indgået en konvention og der opstår sådanne tilfælde som denne piratradio, må vi være moralsk forpligtede til at få standset den, og det har vi fra post- og telegrafvæsenets side gjort os bestræbelser for gennem flere år. Vi har sagt til de folk, der drev denne virksomhed, at den var i strid med konventionen, og at det var forkert, når de drev den. Men når de fortsatte dermed, var der ikke andet at gøre end at finde frem til midler, der kunne stoppe den, og det er det, lovforslaget er udtryk for.

Endelig nævnte det ærede medlem fru Hanne Budtz, at jeg også havde brugt Nordisk Råd som begrundelse. Det synes jeg egentlig er en naturlig ting. Når man i Nordisk Råd, ganske vist ikke enstemmigt, men med sådan noget som $\frac{9}{10}$ af samtlige stemmer, går ind for en henstilling til de nordiske regeringer, er det naturligt, at en minister følger en sådan henstilling. Og når det ærede medlem havde den opfattelse, at det var en fælles socialdemokratisk-nordisk tanke med denne piratlovgivning, så tager det ærede medlem fuldstændig fejl. Der var, så vidt jeg husker, også partifæller af det ærede medlem fru Hanne Budtz, som er medlemmer af det høje ting, der stemte i Nordisk Råd for denne henstilling til de nordiske regeringer, og det lovforslag, der er vedtaget i Sverige, har jo fået tilslutning langt, langt ud over de socialdemokratiske medlemmer, ligesom jeg er vidende om, at i Norge regner man med, at forslaget vil blive ganske enigt vedtaget i det norske storting, sådan at det faktisk samler alle partier lige fra højre og til socialdemokratiet og andre, der er repræsenteret.